

Perlrott Csaba Vilmos (1880-1955)

Bibliai jelenet, 1910 körül

Olaj, vászon, 54x44 cm
Jelezve jobbra lent: Perlrott

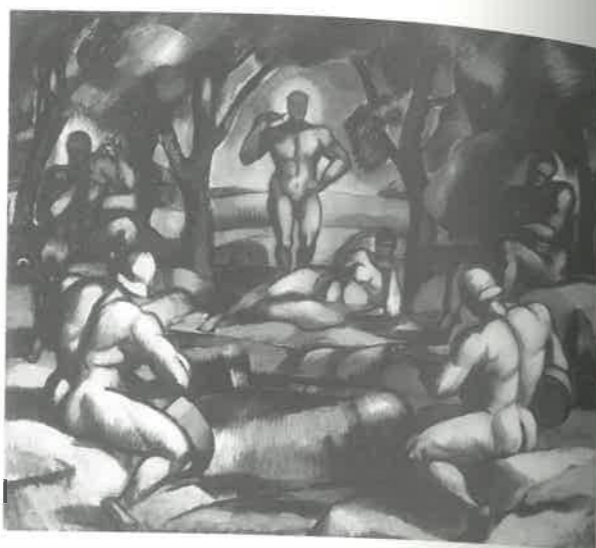
Kikiáltási ár: 3 000 000 Ft/11 538 EUR

Perlrott Csaba Vilmos egyike volt a 20. századi magyar festészeti formanyelv megújítóinak. Élete egy részét – a század művészetének fejlődése szempontjából legizgalmasabb első évtizedeket – Európa jelentős művészeti központjaiban töltötte. Szemtanúja, felvevője és átadója volt a kortárs francia és német képzőművészetnek. Pályája korának ütközőpontjaiba, néha csomópontjaiba került.

Nagybánya után, 1905-ben döbbenet csöppent a Stein testvérek, H. Matisse, P. Picasso, A. Derain, G. Braque, R. Delaunay társaságába. Úgy érezte, hogy Matisse artistikusan könnyed stílusa és oktatási módszere nyújthat legtöbbet számára, mely alapvetően eltért a nagybányai pedagógiától. Nem a természeti látvány analízisére nevelt, hanem a lényeges elemek kiemelésére, ám a belé szívódott nagybányai magyar talaj íze és a francia fővárosban elevenen élő Cézanne hagyomány, a kubizmus szelleme, formavilága is gazdagították a fiatal festő élményeit, stílus kísérleteit. Cézanne kompozíciós rendszerét és Matisse tanítását alakította saját nyelvére. Megtanulta és magában feldolgozta az un. interpretált kópia módszerét, melynek során remekművekkel ismerkedett meg. Ez önmaga kifejezéséhez is segítséget nyújtott, hiszen lényege éppen abban állt, hogy egyéni, ugyanakkor modern módon másoljon műveket. Az eredetihez képest – csak annak lényegét hangsúlyozva – önálló látásmódjának megfelelően értékelt, „adta elő” az alkotást. Ilyen értelemben előszeretettel foglalkozott El Greco, Delacroix, stb. képeivel. Elképzelésével, színekultúrájával ötvözte a múzeumokban őrzött másolandó műveket.

1910 körül elsősorban az ótestamentumi jelenetek álltak hozzá közel. Igen sikerült munkái szólnak Mózes cselekedeteiről, Káin testvérgyilkosságáról, Judit és Holofernes történetéről. A tárgyalt, vélhetően újszövetségi *Bibliai jelenet* magán viseli mindazokat a piktorális jellegzetességeket és szellemiséget, melyek Perlrott Csaba alkotópályáját a későbbiekben – hol erőteljesebben, hol halványabban – meghatározták. A képszerkesztési kérdéseket fölvető és megoldó festmény kolorista művésztől vall, aki a perspektíva ábrázolás terén is jártas. Természetfelfogásában Nagybányára ismerünk, a formaadás Cézanne-t idézi, a színkezelés Matisse-ra utal. A mű egésze a 20. századi európai festészet leglényegesebb problémáit és eredményeit érinti és magában rejti.

Benedek Katalin



Kmetty János: Aranykor, 1915 körül, magántulajdon

El Greco: Az Ötödik pecsét feltörése, 1608-14, New York, Museum of Art

